

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

ȚURCAN Sergiu **Xxxxxxx**, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în r-nul Xxxxxxx, s. Xxxxxxx;

GONCEARUC Victoria **Xxxxx**, născută la
xx.xx.xxxx, domiciliată în mun. Chișinău, str. Xxxxxxx
nr.xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2017 – 31.01.2019;

Instanța de apel: 22.02.2019 – 21.01.2020;

Instanța de recurs: 04.06.2020 – 08.07.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 31 ianuarie 2019, Țurcan Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 31 ianuarie 2019, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei în care inculpatul s-a aflat în arest la domiciliu – 20 decembrie 2016 – 19 ianuarie 2017.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite lui Țurcan Sergiu pe un termen de probațiune de 5 ani, termen în care ultimul a fost obligat să presteze 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Goncearuc Victoria a fost recunoscută vinovat și condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu

executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, începând din 31 ianuarie 2019, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei în care inculpata s-a aflat în arest la domiciliu – 20 decembrie 2016 – 19 ianuarie 2017.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite Victoriei Goncearuc pe un termen de probațiune de 5 ani, termen în care ultima a fost obligată să presteze 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Țurcan Sergiu, în perioada de timp începând cu aproximativ luna iunie 2014 până la 20 decembrie 2016, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și de comun acord cu Goncearuc Victoria, conducându-se de motivul de profit, din intenție directă, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, a comis acțiuni intenționate de proxenetism, manifestate prin organizare a prestării serviciilor sexuale contra plată de către XXXXXXX X, XXXXXXX X.. precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală. Astfel, la începutul lunii iunie 2014, Goncearuc Victoria, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de organizarea practicării prostituției de către alte persoane, a propus cet. XXXXXX X.. să presteze servicii sexuale contra plată, cu care se cunoștea din anul 2007.

Tot Goncearuc Victoria, în luna noiembrie 2015, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de organizarea practicării prostituției de către alte persoane, a propus cet. XXXXXX X.. să presteze servicii sexuale contra plată, cu care se cunoștea din anul 2014. În continuare, în vederea realizării scopului său infracțional, Țurcan Sergiu conform înțelegerii prealabile cu Goncearuc Victoria, a închiriat mai multe apartamente din mun. Chișinău, ultimul fiind apartamentul nr. 5 din str. V. Varzaru nr. 5/1, mun. Chișinău, unde XXXXXX X.. și alte persoane neidentificate până în prezent de către organul de urmărire penală, au prestat servicii sexuale contra plată. Continuând intenția sa criminală, Goncearuc Victoria, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, a organizat plasarea anunțurilor pe site-ul 999.md, cu poze ale lui XXXXXX X.. și XXXXXX X.., din conținutul cărora rezultă că acestea prestează servicii sexuale contra plată. Ca urmare a acțiunilor întreprinse de către Țurcan Sergiu prin participație cu Goncearuc Victoria, de către XXXXXX X.. și XXXXXX X.. au fost prestate servicii sexuale contra plată, jumătate din sumă fiind transmisă lui Goncearuc Victoria și Țurcan Sergiu.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Țurcan Sergiu a săvârșit infracțiunea de proxenetism, prevăzută la art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, după indicii

calificativi: îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite de 2 persoane asupra mai multor persoane.

Goncearuc Victoria, în perioada de timp începând cu aproximativ luna iunie 2014 până la 20 decembrie 2016, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și de comun acord cu cet. Țurcan Sergiu, conducându-se de motivul de profit, din intenție directă, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, a comis acțiuni intenționate de proxenetism, manifestate prin organizarea prestării serviciilor sexuale contra plată de către cet. XXXXXXXX X, XXXXXXXX X.. precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală. Astfel, la începutul lunii iunie 2014, Goncearuc Victoria, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de organizarea practicării prostituției de către alte persoane, a propus cet. XXXXXXXX XXXXX să presteze servicii sexuale contra plată, cu care se cunoștea din anul 2007.

Tot Goncearuc Victoria, în luna noiembrie 2015, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de organizare a practicării prostituției de către alte persoane, a propus cet. XXXXXX X.. să presteze servicii sexuale contra plată, cu care se cunoștea din anul 2014. În continuare, în vederea realizării scopului său infracțional, Goncearuc Victoria, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, au închiriat mai multe apartamente din mun. Chișinău, ultimul fiind apartamentul nr. x din str. X. XXXXXX nr. x/x din mun. Chișinău, unde XXXXXX X.. și alte persoane neidentificate până în prezent de către organul de urmărire penală, au prestat servicii sexuale contra plată. Continuând intenția sa criminală, Goncearuc Victoria, conform înțelegerii prealabile cu Țurcan Sergiu, a organizat plasarea anunțurilor pe site-ul 999.md, cu pozele lui XXXXXX X.. și XXXXXX X.., din conținutul cărora rezultă că acestea prestează servicii sexuale contra plată. Ca urmare a acțiunilor întreprinse de către Goncearuc Victoria prin participație cu Țurcan Sergiu, de către XXXXXX X.. și XXXXXX X.. au fost prestate servicii sexuale contra plată, jumătate din sumă fiind transmisă lui Goncearuc Victoria și Țurcan Sergiu.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Goncearuc Victoria a săvârșit infracțiunea de proxenetism, prevăzută la art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, adică, îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite de 2 persoane asupra mai multor persoane.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Elena Ceruța, care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Țurcan Sergiu să fie

recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal la 7 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

Goncearuc Victoria să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a argumentat că la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă instanța de fond, urma să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume că:

- inculpații nu au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, deci nu conștientizează gravitatea și imoralitatea faptei de proxenetism prin care au adus atingeri relațiilor sociale cu privire la moralitatea și neaservirea actelor sexuale;
- inculpatul Țurcan Sergiu nu a recunoscut vina, desfășurând activitatea sa infracțională concomitent cu activitatea în cadrul organului de poliție, ceea ce denotă o dârzenie din partea acestuia și o atitudine josnică față de Lege și relațiile de conviețuire socială, or în virtutea funcției deținute acesta urma să contribuie la contracararea flagelului prostituției, însă, el din contra a contribuit activ la răspândirea acestui fenomen, ba mai mult a încercat să „convingă” colaboratorii de poliție ai CCTP să nu înregistreze acest caz, făcând aluzii că este colaborator de poliție și „vor avea nevoie unul de altul în viitor”;
- legiuitorul a prevăzut ca pedeapsă exclusivă pentru asemenea fapte – închisoarea;
- prima instanță, eronat a ajuns la concluzia că în privința inculpaților este rațională și echitabilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea. Mai mult ca atât, instanța nu a reținut în motivarea soluției date argumente concrete referitor la circumstanțele cauzei și personalitatea inculpaților, ci doar s-a limitat la faptul „că nu au fost constatate circumstanțe care ar impune izolarea inculpaților de societate” or, în acest sens, instanța urma să stabilească un cumul de împrejurări clare și concrete în vederea argumentării soluției sale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului, ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

3.2. Avocatul Boris Druță în numele inculpatului Țurcan Sergiu care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Țurcan Sergiu să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc componentele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, s-a admis cererea inculpatului Țurcan Sergiu de retragere a apelului depus de avocatul Boris Druță și încetată procedura de apel în privința acestuia.

S-a respins apelul procurorului, ca nefondat.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpații Țurcan Sergiu și Goncearuc Victoria, apreciind probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură civilă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul Penal a constatat cu certitudine, că Țurcan Sergiu și Goncearuc Victoria au comis infracțiunea imputată și că acțiunile lor au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod Penal.

La fel, instanța de apel a atestat și faptul că, deși inculpatul Țurcan Sergiu, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond nu și-a recunoscut vina, acesta și-a retras cererea de apel declarată de către avocatul său, iar inculpata Goncearuc Victoria nici nu a atacat sentința cu apel, ceea ce denotă că în mod tacit au fost de acord cu faptele imputate.

A reținut instanța de apel că, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea inculpaților, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpaților, care nu se află la evidența medicului narcolog sau a medicului psihiatru, de vârsta tânără a ambilor inculpați precum și de lipsa antecedentelor penale.

De asemenea, instanța de apel a statuat că prima instanță corect a reținut și faptul, că activitatea infracțională a inculpatului Țurcan Sergiu a avut loc concomitent cu activitatea lui în cadrul organului de poliție și acest fapt evidențiază dârzenia inculpatului și atitudinea josnică față de Lege și regulile de conviețuire socială. Or, în virtutea funcției deținute la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul urma să contribuie la contracararea flagelului răspândirii prostituției, însă, el a contribuit activ la răspândirea acestui fenomen.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele acuzatorului de stat că instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane or, instanța de fond corect a conchis că, scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea de societate a inculpaților, acestea fiind corespunzătoare faptelor comise, totodată, având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpaților.

Mai mult ca atât, instanța de apel a estimat argumentele procurorului ca fiind unele superficiale or, în rechizitoriu acuzarea nu a indicat circumstanțe de care instanța de fond nu a ținut cont sau nu le-a luat în considerație la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpaților, iar circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii prin participație indicată în privința lui Țurcan Sergiu nu poate fi reținută în sarcina acestuia, reieșind din prevederile art. 77 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia, dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante or, agravanta prevăzută la lit. c.) „de două sau mai multe persoane” este prevăzută la art. 220 alin. (2), Cod penal în calitate de semne ale acestei componente de infracțiune.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a aplicat și individualizat pedeapsa față de Țurcan Sergiu.

La fel, instanța de apel a reținut ca fiind corect individualizată și pedeapsa aplicată în privința inculpatei Goncearuc Victoria, fiind proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, corespunzând scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Subsidiar, instanța de apel a notat că, prima instanță, deși le-a numit inculpaților pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei pe un anumit termen, i-a obligat în temeiul art. 90 alin. (6), lit. g) Cod penal, pe ambii inculpați ca în acest termen să presteze 200 (două sute) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și a sentinței parțial, în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților.

În motivarea recursului declarat, recurentul susține că instanța de apel a ignorat care este scopul pedepsei penale conform prevederilor art. 61 Cod penal. Or, făcând trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, nu a indicat argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că „sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”.

Susține recurentul că instanța de apel fără a ține cont de prevederile art. 75 Cod penal a ignorat și faptul că pedeapsa urmărește drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Făcând uz de prevederile art. 90 Cod penal, recurentul a indicat că instanța de apel nu și-a motivat poziția referitor la pedeapsa menținută, deoarece nu a apreciat circumstanțele stabilite în cadrul judecării cauzei în coroborare cu faptele promise și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, a omis să aprecieze rezonanța sporită a infracțiunii, fiind comisă împotriva mai multor persoane iar activitatea infracțională a inculpatului Țurcan Sergiu a avut loc concomitent cu activitatea lui în cadrul organului de poliție, și acest fapt evidențiază dârzenia inculpatului și atitudinea josnică față de lege și regulile de conviețuire socială, în pofida faptului că el urma să contribuie la contracararea flagelului răspândirii prostituției, iar ultimul dimpotrivă contribuia la răspândirea acestui fenomen.

Opinează recurentul că circumstanțele comiterii infracțiunii, nerecunoașterea vinei și comportamentul inculpaților denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestora este pedeapsa privativă de libertate, concluzia respectivă derivând din gravitatea faptelor comise și pericolul social al acestora.

Mai indică recurentul că, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea urmează a fi motivată cu concluzia că inculpatul se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie, ținând cont de trecutul vinovatului, mediul în care acesta trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, societate. Însă, la caz, instanțele de fond nu au oferit o asemenea motivare, incorect concluzionând că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă fără a fi izolați de societate.

Astfel, recurentul consideră că rezoluția instanțelor de fond la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpaților sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că, în susținerea recursului procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. Instanța de recurs menționează

însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpaților, considerând-o prea blândă, solicitând în acest sens, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpaților.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza cărui a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de faptul că nu s-au stabilit circumstanțe agravante în privința inculpaților, corect apreciind că circumstanța agravantă indicată în rechizitoriu „*săvârșirea infracțiunii prin participare*” nu poate fi reținută în sarcina inculpaților reieșind din prevederile art. 77 alin. (2) Cod penal, potrivit cărui, dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante or, agravanta prevăzută la lit. c.) „*de două sau mai multe persoane*” este prevăzută la art. 220 alin. (2) Cod penal în calitate de semne ale acestei componente de infracțiune.

Totodată, instanțele de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpaților au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, cât și în timpul ședințelor de judecată, corect a considerat că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind în privința acestora un termen maxim de probațiune de 5 ani, timp în care aceștia urmează ca prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce li s-a acordat, totodată aplicându-le și obligația de a presta câte 200 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută la alin. (6) al art. 90 Cod penal.

Pe cale de consecință, se reține că, pedeapsa aplicată inculpaților de prima instanță și menținută de instanța de apel este una echitabilă, proporțională gravității infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Cu referire la argumentul recurentului precum că „*activitatea infracțională a inculpatului Țurcan a avut loc concomitent cu activitatea lui în cadrul organului de poliție, și acest fapt evidențiază dârzenia inculpatului și atitudinea josnică față de lege și regulile de conviețuire socială, în pofida faptului că el urma să contribuie la contracararea flagelului răspândirii prostituției, iar ultimul dimpotrivă contribuia la răspândirea acestui fenomen*”, Colegiul penal reține că instanța de fond și cea de

apel la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Țurcan Sergiu, au ținut cont de circumstanța respectivă și i-au aplicat acestuia și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani conform prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită inculpaților de instanța de fond și menținută de instanța de apel corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind una întemeiată, iar solicitarea acuzării privind excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea blândă, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpaților a unei pedepse privative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că temeiul invocat în recursul ordinar prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, nu și-a găsit confirmare, instanțele de fond, pronunțând o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpaților a unei pedepse neprivative de libertate cu aplicarea obligației în privința acestora de prestare a câte 200 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpaților prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestora față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Pe lângă aceasta, recursul procurorului, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a

acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpațiilor pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-i pe Țurcan Sergiu XXXXXXXX și Goncearuc Victoria XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 07 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion